

ΟΜΟΡΦΗ ΝΙΟΤΗ - HERMOSA JUVENTUD

Σκηνοθεσία: Χάιμε Ροζάλες

Σενάριο: Χάιμε Ροζάλες, Ενρικ Ρούφας

Ηθοποιοί: Ινγκριντ Γκαρσία Τζόνσον, Κάρλος Ροντρίγκεζ, Ίνμα Νιέτο, Φερνάντο Μπαρόνα.

Φωτογραφία: Πάου Εστέβε Μπίρμπα

Μοντάζ: Λουθία Καζάλ

Χώρα: Γαλλία - Ισπανία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 102'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Cannes Film Festival 2014, Βραβείο Οικουμενικής Επιτροπής στον Χάιμε Ροζάλες.

- Lisbon & Estoril Film Festival 2014, Βραβείο Nespresso Καλύτερης Ηθοποιού στην Ινγκριντ Γκαρσία Τζόνσον.

- Βραβείο Sant Jordi 2015, στην Ινγκριντ Γκαρσία Τζόνσον, Καλύτερη Ισπανίδα Ηθοποιός.

- Toulouse Cinespana 2014, Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού στην Ινγκριντ Γκαρσία Τζόνσον.

- Turia 2015, Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού στην Ινγκριντ Γκαρσία Τζόνσον.

Ο Κάρλος και η Ναταλία είναι ένα ζευγάρι νεαρών ερωτευμένων που προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα στη σύγχρονη Μαδρίτη. Για να εξοικονομήσουν χρήματα συμμετέχουν σε μια ερασιτεχνική ταινία πορνό, αλλά η ζωή τους θα πάρει απροσδόκητη τροπή όταν η Ναταλία μείνει ξαφνικά έγκυος.

Επιστρατεύοντας αυτοσχέδιασμούς, υλικό σε 16mm και εικόνες που τράβηξαν οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές, ο Χάιμε Ροζάλες («Μοναξιά») καταγράφει με απέριπτη αμεσότητα μια κυρίαρχη νοτιοευρωπαϊκή πραγματικότητα «παγιδευμένη» ανάμεσα στην ανεργία, τα social media και τα κάθε λογής συναισθηματικά αδιέξοδα. Αν και φλερτάρει με τη γοητεία της μιζέριας, ο Καταλανός σκηνοθέτης δεν της παραδίδεται, «παλεύοντας» με αφηγηματική τόλμη να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο το δημόσιο (πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό) εισβάλλει στο (δια)προσωπικό και το μετατρέπει σε... πολίτη τρίτης διαλογής στη Γερμανία.

Ο Χάιμε Ροζάλες εκπληρώνει την υπόσχεση μιας ακόμη «μεγάλης ταινίας» με μια μικρή ερωτική ιστορία με φόντο την Ισπανία της κρίσης.

Η Ναταλία και ο Κάρλος είναι δύο ερωτευμένοι εικοσάρηδες, οι οποίοι προσπαθούν να επιβιώσουν στην Ισπανία του σήμερα. Οι περιορισμένοι πόροι τους εμποδίζουν να ζήσουν με τον τρόπο που θα ήθελαν.

Χωρίς ελπίδα για το αύριο, οι φιλοδοξίες τους παραμένουν χαμηλές. Με σκοπό να κερδίσουν κάποια χρήματα αποφασίζουν να «γυρίσουν» μια ερασιτεχνική πορνογραφική ταινία. Η γέννηση της κόρης τους Τζούλια θα αποτελέσει τον καταλυτικό παράγοντα για τις αλλαγές που θα πραγματοποιήσουν.

Ο Χάιμε Ροζάλες έχει κάνει μια από τις καλύτερες ευρωπαϊκές ταινίες που σχεδόν κανείς δεν είδε με τη «Μοναξιά», όμως η υπόλοιπη φιλμογραφία του, ακολουθώντας εμμονικά έναν προσωπικό δρόμο, δεν έχει πάντα μια ευτυχή δημιουργική κατάληξη. Η «Ομορφή Νιότη» είναι εν τούτοις, η ταινία που όλοι περιμέναμε εδώ και χρόνια από τον Ροζάλες, η εκπλήρωση της υπόσχεσης που είχε αφήσει πριν από χρόνια, το ότι αποτελεί έναν σπάνιο παρατηρητή των πιο λεπτών αποχρώσεων της ανθρώπινης κατάστασης, δεν ήταν κενή.

Η καινούρια του ταινία θα μπορούσε να ιδωθεί σαν μια παραβολή για την κρίση, σαν μια ταινία συναισθηματικής και ουσιαστικής ενηλικίωσης, σαν ένα κοινωνικό δράμα για το ευρωπαϊκό οικονομικό χάσμα, σαν μια ιστορία για το τυχαίο ως απόλυτο ρυθμιστή της ανθρώπινης ζωής.

Όμως το φιλμ του Ροζάλες δεν θέλει να είναι τίποτα άλλο από το κοντινό σε δυο νέους ανθρώπους που εκ πρώτης όψεως μοιάζουν τόσο χαμένοι όσο ο καθένας μας, σε μια σύγχρονη ζωή που δεν έρχεται με οδηγίες χρήσης. Αντίθετα, όπως ένα δίχως νόημα βιντεοπαιχνίδι από αυτά που παίζει στο κινητό του ο Κάρλος, μοιάζει να έρχεται με πίστες αυξανόμενης δυσκολίας και μάλιστα χωρίς restart ή έξτρα ζωές.

Ακολουθώντας τους σε στιγμές που δεν συνδέονται απαραίτητα σε μια αδιάκοπη αφηγηματική γραμμή, αφήνοντας εκτός πλάνου σημαντικές στιγμές της ζωής τους, περιγράφοντας άλλες ίσως ακόμη σημαντικότερες μέσα από την οθόνη ενός κινητού, από sms και φωτογραφίες που σκρολάρουν, από μηνύματα και κομμένες κουβέντες, ο Ροζάλες κατορθώνει εν τούτοις να συμπεριλάβει στην ταινία του όλη την ουσία της εμπειρίας του να μεγαλώνεις χαμένος στο σήμερα, συλλαμβάνοντας τόσο το χάος όσο και την ομορφιά της νιότης, μα τίποτα από την ηθικοπλαστική ρητορική που θα μπορούσε να δηλητηριάζει μια ταινία σαν αυτή.

Από την απόφαση των δύο ηρώων να γυρίζουν ένα ερασιτεχνικό πόρνο, μέχρι αυτήν την μάλλον πολύ πιο σοκαριστική να μεγαλώσουν ένα παιδί σε έναν κόσμο δίχως ελπίδα, το φιλμ του Ροζάλες μπορεί να μοιάζει σαν κάτι που έχει ξεκάθαρο νόημα στο εδώ

και το τώρα, στην γενιά του internet και των smart phones, μα δεν είναι δύσκολο να αντιληφθείς πως οι χαρακτήρες του θα μπορούσαν να υφίστανται οποτεδήποτε. Εκεί όπου οι άνθρωποι κυλούν σαν φύλλα από δέντρα στην κοίτη του ποταμιού του χρόνου και όπου η δύναμη της αδράνειας και η ταχύτητα με την οποία τρέχει η πραγματικότητα, είναι εκείνη που τους κάνει να τρέχουν πίσω της, ασθμαίνοντας και προσπαθώντας να προλάβουν αυτό που ονομάζουμε ζωή.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η Natalia και ο Carlos είναι 20 μόλις χρονών και προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα στην Ισπανία του σήμερα. Έχουν να αντιμετωπίσουν την ανεργία, μένουν με τους γονείς τους, έχουν όμως μία πολύ όμορφη και στοργική σχέση. Η Natalia και ο Carlos θα μπορούσε να είναι ο οποιοσδήποτε νέος της Νότιας Ευρώπης σε μία ταινία του Jaime Rosales, για την ανεργία και την νέα Ευρωπαϊκή γενιά που χάνεται, που σίγουρα χρειαζόταν να γίνει.

Οι δύο νέοι έχουν ανάγκη από χρήματα και ελλείψει δουλειάς θα στραφούν ακόμη και στο γύρισμα ταινίας πόρνο που θα τους δώσει από 300 ευρώ. Τα προβλήματα όμως θα μεγαλώσουν δραματικά όταν η Natalia θα μείνει έγκυος και αν και σκέφτεται την έκτρωση τελικά θα κρατήσει το παιδί, για να βρεθεί στην συνέχεια στην δραματική κατάσταση της έλλειψης χρημάτων και στην ανάγκη να συνεχίσει να μένει με την μητέρα της. Η οικονομική ανέχεια θα συνεχίσει με αποτέλεσμα η ηρωίδα να σκέφτεται την μετανάστευση στην Γερμανία.

Ο Rosales θα φτιάξει μία ταινία νεανική καινοτομώντας σε πολλά σημεία και εισάγοντας νέα χαρακτηριστικά στο ίδιο το σινεμά. Δύο είναι οι χαρακτηριστικές καινοτομίες που τολμά ο σκηνοθέτης. Η πρώτη έχει να κάνει με την χρήση καμερών που χειρίζονται από τους ίδιους τους ηθοποιούς σε αρκετά σημεία, συγκεκριμένα στο 20% της ταινίας τα πλάνα είναι αυτοσχέδια και στο 80, παραδοσιακά. Σε αυτά να σημειώσουμε και την εμφάνιση της οθόνης του υπολογιστή της πρωταγωνίστριας όταν αυτή μιλάει στο skype, με τις εικόνες να είναι screenshots από τον υπολογιστή της και βίντεο από τις web κάμερες των συνομιλητών. Η δεύτερη έχει να κάνει με τον τρόπο που γίνεται η μεταπήδηση σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο. Ο Rosales αντί να μεταπηδήσει απλά στο μέλλον δείχνει μέσω φωτογραφιών από τα κινητά ή τους υπολογιστές των ηρώων φωτογραφίες για τα διαστήματα που προσπερνάει. Το θέμα της ταινίας είναι κάτι παραπάνω από ενδιαφέρον, το σενάριό της κομψό, οι καταστάσεις που περιγράφει αληθινές, και η ερμηνεία ειδικά της Ingrid Garcia Jonsson πολύ καλή.

JAIME ROSALES

Γεννήθηκε το 1970 στη Βαρκελώνη, Ισπανία.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Short Plays 2014, Όμορφη νιότη 2014, Sueño y silencio 2012, Sinergias: Diálogo entre Jaime Rosales y Wang Bing 2009, Tiro en la cabeza 2008, La soledad 2007, Las horas del día 2003, The Fish Bowl 1999, Yo tuve un cerdo llamado Rubiel 1998, Episodio 1998.

